Anmärkningar om helveteläran

Christopher Jacob Boström

Läsprov - originalsida 20

Det kan således ej någonsin vara den straffandes rätta ändamål att endast tillskynda den felaktige ett ondt, utan det måste tvertom alltid vara hans ändamål att med straffet tilldela honom ett godt eller m. a. o. att bevisa honom en sann och absolut vigtig välgerning.

I vissa fall kan det väl hända, att det medel, som dervid måste användas, är ett sinnligt obehag och såvida ett temporairt relativt ondt; men detta förändrar ej någonting i ändamålet, hvilket i alla fall alltid förblir detsamma.

Att utan det goda till ändamål blott och bart vedergälla någon med ondt för ondt, är att utöfva en sinnlig och förnuftsstridig hämd, hvilket för menniskan och samhället aldrig kan vara tillåtligt, och för den Allgode sjelf icke en gång är möjligt, såsom redan är nämndt.

Christopher Jacob Boström, Anmärkningar om helfveteläran. Våra Theologer och Prester allvarligen att förehålla. Andra förbättrade upplagan. Uppsala: Esaias Edquist, 1864. Här: s. 20.

Renställt läsprov ur webbplatsens transkription. Originalstavning; löpande radbrytningar har tagits bort. Texten är ett utdrag, inte en fullständig utgåva.

Källa: https://runeberg.org/bcjhelfvet/0020.html